

Ἰωάσαφ

(Πατρῶν Νέων) 18 αἰ,

Υπὸ Σάββον, ἐν δ' ἄνωτ., ἀναφέρεται ἡ κατὰ τὴν ἐνδυμήσιν:
 « 1705. « [Ἰωάσαφ] ἀψέ' μάλιν 15' ἦλθεν ὁ Νέων Πατρῶν Ἰωάσαφ
 εἰς Σαπάρτη σκίον ἐπαρχίαν θανμανοῦ φεργάτος ὁ ταλέπιος
 ὑπὸ τῶν ἐξω ἡμῶν κρατούντων καὶ ἐκόνεψε σκίων εὐλαβέστα-
 τον πατῆρ υνριωάννον: φο ναυιτήχη ».

Ὁ Σάββος ἐν ὑποσημειώσει ἀναφέρει μετὰ τὰς ἄλλων καὶ τὰς ἐξῆς:
 « ... Ὁ Ἰωάσαφ κατήγετο ἐν Παραμυθίας. Νέαι Παῖσαι εἶναι ἡ ὑπάτη. Τὸ ση-
 μείωμα τῶτο συμπληροῖ καὶ διασαφηνίζει τὸ χρονικὸν τοῦ τῶν ἀποικισμένων
 ἐν τῷ καὶ τῷ ἁγίου Νικολάου ὑπάτης χαρτῶν καὶ ὁμοῦ (43x9) τῆς μητροπόλεως
 Νέων Πατρῶν, ἐν ᾧ περιέχονται εὐ 25 φύλλα, κατὰ τὰ πλεῖστα ἄγραφα,
 %

Βίοι καί πολιτεῖαι τῶν πανιερωτάτων ἁγίων ἀρχιερέων ἀπό α.χ.ν' (1850)
 ἔτος ἀντηρίαν ὡς εὐρέδην γειραμμένα ἐν τῇ παλαιῇ βιβλίῳ.
 ἐν λόγῳ καὶ διὰ συνηγὰφι ὑπότιτος Ἀνδρίμων ἐξ Ἀθρᾶφω, ἀρχιδιάκον
 καὶ λογιωτάτον Μητροπολίτη Νέων Πατρῶν Πολυκάρπῳ (1806-1819). Ἐν τῷ
 καὶ διὰ αὐτῶν ἀντεγράψαμεν τό σκετικόν μέρος περί Ἰωάνναφ, ἔχον ὡς ἐξῆς:
 [1687:] « Τότε ἔμαμεν ἡ ἐπαρχία [Νέων Πατρῶν] χηρευομένη ἑκατὸν καὶ ἑνὶ
 δία τὰς πικρὰς χειροτονίας τῶν ἀρχιερέων. Εὐρισκομένην δέ τινα Ἰωάνναφ ἐν μετό-
 χιον τῷ Ἀγίῳ Ἰάφῳ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἐχειροτόνησαν αὐτὴν Νέων Πατρῶν, ὃ ὅπου
 ἔβρισε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δεικνύον χρόνον. Πατὴρ τὸν ἦτο ἡ Πακαμνδιά· ἀπό κοσμητοῦ ἱε-
 ρεῖς. Πηγαίνοντας ἐν τῇ Κωνσταντινῇ πόλει ἐτελεύτησεν αὐτή.
 Ὅσοντα ἀπ' αὐτῆς ἐχειροτονήθη ὁ θνητὸς υἱὸς Γρηγόριος σπονδαῖος ἐφημέριος
 τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὸν ὁποῖον μέσα εἰς τὴν Μητροπόλιν τὸν ἐφόνευσαν ἐν τῇ τράπε-
 ζᾷ οἱ κατοιμούντες ἄλλοφνηκοὶ τῇ πακαμονίᾳ τῇ ἀκαδίστῃ βαστώντα τὸ ποτή-
 ριον εἰς τὸ χεῖρ, καὶ ἦσαν παρόντες πολλοὶ Χριστιανοὶ τῶν χωρίων ὅπου ἐβλεψό-
 ντο. Ἐφ' οὗ δὲ τῷ α.ψ.ια' [1711] ἔτα ». Τὸ χρονικὸν τῶν το ἐδημοσίευσεν
 ὁ ἀσπίδιμος Κ. Λάδας ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἡμερολογίῳ τῷ εἰρ. Αὐγ. π. 1868, 1869, (σελ. 201-212). [Ὁ Λάδας ἀναφέρει ὅτι ἀντεγράψε τὴν
 ἐνδύμην ταύτην ἐν παραφύλλῳ τριωνδίου, ἔχον, ὡς ἐν Ἀρχ. τῷ Θεσσαλικοῦ Μοναστηρίου, τῷ Ἀν. Πατριάρχῳ Μοναστηρίου]